

Η αλήθεια είναι ότι τα επαγγέλματα που ασχολούνται με την αγορά ακινήτων για πρώτη φορά οδηγούνται σε αδιέξοδο χωρίς να υπάρχει ούτε ένας απο την κεντρική διοίκηση που να παρεμβαίνει για να το αποτρέψει. Η κρίση έχει κτυπήσει σε όλα τα επίπεδα και το χειρότερο είναι ότι σε αντίθεση με κάποιους που πιστεύουν ότι θα λειτουργήσει ως "καθαρητήριο", η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι στο τέλος της διαδρομής βρίσκεται η σύγκέντρωση. Στην πραγματικότητα η αγορά απο ένα "επαγγελματικό" πληθωρισμό που ανδρώθηκε την προηγούμενη δεκαετία περνά αργά αλλά σταθερά στην διαδικασία της επαγγελματικής συρρίκνωσης.

Ορισμένοι θεωρούν ότι, η διαδικασία αυτή θα επηρεάσει τους "αεριτζήδες" και τους "αλεξιπτωτιστές". Εμείς εδώ πιστεύουμε ότι τα θύματα θα είναι σωστοί επαγγελματίες που πίστεψαν στην δουλειά τους και επένδυσαν - πολλές φορές με δανεικά- και τώρα θα πληρώσουν το όραμα ή και την πίστη στην ανάγκη ενός σωστά στημένου μαγαζιού. Ας είμαστε ειλικρινείς ή ίδια η έννοια του "αεριτζή" υποδηλώνει προσαρμοστικότητα στις συνθήκες και ευελιξία. Σε οικονομικούς όρους αν κάποιος έχει επενδύσει στην δουλειά του και πιστεύει σε αυτή δεν την εγκαταλείπει στην φουρτούνα. Άλλωστε η εγκατάλειψη έχει πολλές φορές μεγαλύτερο κόστος απο την παραμονή σε μία δουλειά. Αντίθετα κάποιος που δεν έχει επενδύσει πολύ απλά "παίρνει το καπελλάκι του και φεύγει".

Και η διαπίστωση αυτή δεν αφορά μόνο τους μεσίτες αλλά και τους κατασκευαστές ακόμα και τους εργολάβους. Αλλά ακόμα και επιχειρήσεις που δεν αντιμετωπίζουν τα προβλήματα αυτά είναι αναγκασμένες να συρρικνωθούν μειώνοντας το κόστος λειτουργίας τους και τις επενδύσεις. Αυτό σημαίνει μικρότερη γεωγραφική διασπορά, λιγότερη προβολή και εστίαση σε λίγες αγορές. Με απλά λόγια, η κρίση θα δημιουργήσει κενά τα οποία το πιθανότερο είναι να έλθουν κάποιοι ισχυροί για να τα καλύψουν εκμεταλλευόμενοι την ρευστότητα, την οικονομική και την πολιτική ισχύ και την τεχνογνωσία που έχουν ή μπορούν να αποκτήσουν.

Αν κάποιος απο εσας θεωρούν τις επισημάνσεις αυτές ως ακραίες δεν έχουν παρά να δούν την διαδρομή των μεγάλων κατασκευαστικών ή για να το πούμε απλά την πορεία των 12 περίπου χρόνων που οδήγησε στην σημερινή κατάσταση στην οποία κυριαρχούν και μοιράζουν την "πίτα" τρεις μεγάλοι παίκτες. Έτσι λοιπόν απο την φούσκα του Χρηματιστηρίου περάσαμε στους Ολυμπιακούς του 2004 και απο εκεί περά με τους κατάλληλους χειρισμούς στους οποίους συμμετείχε με πολλούς τρόπους και η κεντρική κυβέρνηση η αγορά οδηγήθηκε στην σταδιακή εξαφάνιση ακόμα και εταιριών που ήταν

ΑΚΙΝΗΤΑ: Φεύγουν οι μικροί για να έλθουν οι μεγάλοι

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Παρασκευή, 03 Σεπτέμβριος 2010 19:44 -

σημείο αναφοράς για τον κλάδο. Γιατί ας μη ξεχνάμε ότι αυτοί που επιβιώνουν δεν είναι οι πάντα οι καλύτεροι αλλά οι ικανότεροι.

Η ιστορία αυτή φαίνεται ότι επαναλαμβάνεται με θύματα αυτή τη φορά τις οικοδομικές εταιρίες και τους μεσίτες και θυμηθείτε το : τα πρώτα θύματα θα είναι οι οικοδομικές εταιρίες καθώς αργά η γρήγορα-και με την κατάλληλη βοήθεια των πολιτικών που θα έχει επικάλυψη του εκσυγχρονισμού - στο παιχνίδι θα μπουν οι μεγαλοι που μπορούν άνετα να κτίσουν και εμπορικά δίκτυα.